GS1395

Att intet dagen räcker till, Och tager natten på en stump Och skarfwar wid en stump. :,:

19. Men hör ni Bönder en och hwar, Som en Dräng i tjenst skall ha': Hushåll' med honom utan fel, Så gör han nog sin del. :,:

20. Gif Drängen bränwin, snus, tobak, Så får han wilja, lust och smak, Till att uträtta Bondens sak, Wälsignar ock hans bak. :,:

21. Men detta är en ända tar: Michaeli kommer som en far Och löser stackars tjenarn af, Som förr har warit slaf. :,:

22. Då kommer en annan i hans tjenst, Får bästa mat i huset fins, Tills det han wäl hemwaner bli; Då får han wälle si. :,:

23. Hur mat och bränwin kortar af: Och sig förminskar dag från dag: Det är, som förr i wisan står, Att Bon' är mycket snål. :,:

24. Nu jag min Wisa sluta will; Till sist får Drängen bara sill Och kanske litet bröd dertill: Om Bonden detta faller in. :,:

En lustig och sannfärdig

samt alldeles ny

Bond-Wisa;

Jag önskar den som är en Dräng, &c.

På Trycket inlemnad af

Anders P. Hallberg

wid Gladhammars Kyrka.

WESTERWIK,

tryckt hos Carl O. Ekblad, 1834.

GS1395

Att intet dagen räcker till, Och tager natten på en stump Och skarfwar wid en stump. :,:

19. Men hör ni Bönder en och hwar, Som en Dräng i tjenst skall ha': Hushåll' med honom utan fel, Så gör han nog sin del. :,:

20. Gif Drängen bränwin, snus, tobak, Så får han wilja, lust och smak, Till att uträtta Bondens sak, Wälsignar ock hans bak. :,:

21. Men detta är en ända tar: Michaeli kommer som en far Och löser stackars tjenarn af, Som förr har warit slaf. :,:

22. Då kommer en annan i hans tjenst, Får bästa mat i huset fins, Tills det han wäl hemwaner bli; Då får han wälle si. :,:

23. Hur mat och bränwin kortar af: Och sig förminskar dag från dag: Det är, som förr i wisan står, Att Bon' är mycket snål. :,:

24. Nu jag min Wisa sluta will; Till sist får Drängen bara sill Och kanske litet bröd dertill: Om Bonden detta faller in, :,:

En lustig och sannfärdig

samt alldeles ny

Bond-Wisa;

Jag önskar den som är en Dräng, &c.

På Trycket inlemnad af

Anders P. Hallberg

wid Gladhammars Kyrka.

WESTERWIK,

tryckt hos Carl O. Ekblad, 1834.

1.

Jag ömkar den, som är en Dräng, Skall bittin upp och sent i säng; Ja det skall wara ett fatans träl, Om det skall låta wäl. :,:

2. I urewär, i snö och slask, I soleskin, i s..t och blask: Der skall jag gå mitt jemna trask, Annars blir jag illa fast :,:

3. Om morgonen i första gry, Då börjar Bond' ett djefla gny: Han skriker och swär: du Dräng statt opp; Jag sjelf står i galopp. :,:

4. Och Drängen i yrseln waknar opp, Han frågar hwem tog Bonden bort: Han sjelf förut på språnget är, Tar marken här och der. :,:

5. Skall jag nu hela dagen gå Och kanske ingen frukost få, Förrän klockan åtta slår? Wi oß åt stugan går. :,:

6. Då skyndar Bond' sig in förut, Och sätter flaskan för sin trut; Och tar sig en sup brännewin, Innan Drängen hinner in. :,:

7. Men så kanhända mången gång, Att Drängen gör ett hastigt språng, Och tagar han får dörren opp Innan Bon' får' flaskan bort. :,:

8. Om Bonden han mot wiljan sin Ger Drängen en sup Brännewin; Han tänker: så! du wäl förstår, Att jag tog mig en tår. :,:

9. Men stackars Dräng i alla fall, Som uti denna jakten skall: Ja Bonden han är seg och hål; Och utaf faen så snål. :,:

10. Ja Bonden för i fullt galopp; Och Drängen efter, tar skutt och hopp: Så äter Bönder Drängar opp I denna werldens lopp. :,:

11. Men si för hundan hur det går Den som sin Dräng ej sup består, Blott daskar, slängar får, Han uppå logen löst då slår. :,:

12. För ryggen swigtar, han är swag: Skall du allena bränwin ha': Så skall du styfwa tagen ta Och utaf fa'n slå bra. :,:

13. En Bonde som will wara kar, Han inte mat för Drängen spar, Ger honom bröd med såfwel på, Kan hända supar twå. :,:

14. Drikskannan med sig bära får, Och Drängen uppå logen slår, Så rägen ryker högt på wägg: Och Bond står nästan rädd. :,:

15. Men när han kommer swett och wät, Respekteras han med slag och hot; Och ingen sä'r till honom så: Åms torra kläder på. :,:

16. Utan med afwnnd hat och nit, Skall sitta ner och ta en bit: Och sedan straxt och utan prut Skall han på dörren ut. :,:

17. Om göromål och girighet Skriker Bonden utan wett; Om dagen wore än så lång, Så går han jemt på språng. :,:

18. Han är måna gång så wred och will,